2021 – Další rok Ruska bez války

- CZ24 News | 4. ledna 2022

RUSKO: Rusko prožilo ještě jeden rok bez války. Když to počítáme od roku 2014, je to už osmý, pokud to však bereme od roku 2008, kdy se USA poprvé pokusily zorganizovat Rusku v Gruzii "Afghánistán" na blízkých přístupech, běží už čtrnáctý rok.

Za tu dobu, Rusko zesílilo, vyzbrojilo se, upravilo neformální, ale velmi aktivní spojenectví s Čínou, realizovalo velkou část programu náhrady importu a přeorientovalo značnou část svého maximálně důležitého exportu z Evropy do Asie.

Změny zdaleka nejsou dokončeny. Rusko vojensky bez války zvítězilo nad všemi potenciálními protivníky: v současných zbraních zaostali za Moskvou minimálně o 10 let (nejbližší pronásledovatelé), a někteří i o dvacet-třicet roků (ti, kdo ještě doufají, že vytvoří něco podobného), většina však navždy (prostě proto, že dokonce ani neprovádějí výzkumy v oblasti hyperzvuku a hlubokovodních úderných dronů, natož v projektování perspektivních prototypů podobné výzbroje).

Ale Američané se stále ještě pokoušejí to zahrát s Ruskem nerozhodně v ekonomickém plánu. Už nedoufají, že zničí soběstačnou ruskou ekonomiku, ale pokoušejí se marginalizovat Rusko s jeho nemnohými spojenci a zachovat pod svou ekonomickou kontrolou větší část planety. Jelikož přehrát Moskvu v čistě ekonomické sféře nemohou, jak už bylo řečeno, ruská ekonomika je soběstačná a schopná nejen vyrábět vše potřebné v podmínkách totální americké blokády, ale také vytlačovat americkou produkci ze světových trhů, musela se ekonomická válka proti Rusku vést neekonomickými metodami.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Nejednou nejen námi popsané plány USA byly jednoduché a jsou efektivní: zorganizovat relativně velký regionální konflikt za účasti Ruska a těch svých spojenců, kterých není škoda, vyhlásit Moskvu agresorem, s nímž není možné vyjednávat, a zorganizovat jí politickou a ekonomickou blokádu za podpory většiny, která je ještě pro ně, na světové aréně (viz hlasování na Valném shromáždění OSN ohledně rezolucí, jež za něco odsuzují Rusko). Takto USA plánovaly zachovat pod svou kontrolou více než dvě třetiny států planety zřeknutím se ve prospěch Ruska a Číny již ztraceného, a také toho, co budou moci uchvátit během USA vyprovokované regionální války.

Územní vzrůst Moskvy a Pekingu v důsledku války nemohl být velký – disponibilní zdrojová základna a nutnost investovat do rozvoje už stávajících území neumožňovala ovládnout příliš velké přírůstky. Takže USA počítaly s odchodem do ekonomické izolace, s vyváznutím s málem (přičemž cizí) krve, s dobrým kusem planety návdavkem. Pokud to pro americký stát znamenalo pouze prodloužení agonie, tak fungujícím elitám to umožňovalo počítat s tím, že pro jejich život zásoby stávajícího amerického systému stačí.

Možná kdyby otázka byla položena na hranu před deseti lety, Rusko by souhlasilo s takovým rozdělením světa. Bylo pro ně nevýhodné a vedlo k vážným finančně-ekonomickým ztrátám během dvou-tří desetiletí (doba agonie amerického impéria a první, nejsložitější, etapa obnovy po jeho pádu). Ale v konečném důsledku, když ne za života nynějšího, tak následujícího pokolení, USA stejně upadaly do celosvětově-historické geopolitické porážky.

Nicméně během uplynulých jednoho a půl desetiletí od okamžiku zahájení otevřené konfrontace Rusko významně zesílilo ve vojenském plánu. Nakolik chápu, letos bylo rozhodnuto, že začátek hry na zvýšení sázek Moskvou (dosud je jako první zvedal pouze Západ, Rusko výhradně přijímalo výzvu) bude produktivnější a méně náročný na zdroje, než souhlas s tím, aby USA před svou definitivní zkázou zruinovaly do stavu Ukrajiny 2/3 planety (které potom bude třeba obnovovat).

V každém případě se na jaře letošního roku Západ střetnul s nečekaně ostrou odpovědí Ruska na tradiční provokace na Ukrajině. Nějakou dobu se na Západě domnívali, že Moskva blafuje a situace kolísala na pokraji atomové války. Vrcholu dosáhlo vojenské nebezpečí v květnu, ale už na začátku června se Západ umoudřil, pochopil, že se s ním nežertuje a přešel ke strategii jednání o ničem, protahoval čas a snažil se vypracovat účinnou odpověď na ruskou geopolitickou inovaci.

Paralelně zesílily pokusy o zorganizování na hranicích Ruska rozsáhlého konfliktu, v němž by účast Moskvy byla nevyhnutelná. Areál provokací se rozšířil a k srpnu zahrnoval nejen Ukrajinu, ale také Bělorusko. V případě úspěchu byly USA připraveny zažehnout celý oblouk: od Baltu k Černému moři a dále přes Zakavkazsko po Kaspické moře.

Odpovědí Kremlu se stalo prosincové ultimátum. Sázky byly opět zvýšeny. USA bylo navrženo bez variant přijmout ruský návrh nebo se připravovat na nejhorší. Ze začátku se Washington zachoval k této hrozbě docela klidně a doufal, že “to horší” bude zahájeno na Ukrajině, což USA zcela vyhovuje. Ale následující prohlášení MZV, MO a Kremlu, a také ostentativní zkoušky nových zbraní (včetně hypersonické rakety Zirkon), určených očividně nikoliv pro válku s Ukrajinou nebo nějakým jiným východoevropským Burkina Faso, ale zjevně zaměřených na zrušení vojenské moci USA, ukázaly, že hrozby Moskvy se pouze druhořadě vztahují k východoevropským americkým vazalům a protektorátům, především je ale musí vzít v úvahu tradiční Západ.

Rusko neplánuje vedení vleklé války s nevolníky, hrozí pánům. Motivaci tohoto chování vysvětlil Peskov v rozhovoru se Solovjovem: “dvacet roků nás podváděli”. Ve skutečnosti podváděli déle, celých třicet, možná i čtyřicet let, ale zdá se, že nynější ruská moc nevychází ze šedivé minulosti, ale opírá se pouze o vztahy se Západem budované během vlády nynějšího prezidenta.

Nyní, podle logiky Kremlu, když nás, naivní a důvěřivé, dvacet let podváděli, tak je třeba přehrát situaci na období před zahájením těchto podvodů. MZV RF ve svém ultimátu vyznačilo situaci podle stavu k roku 1997 jako linii, na kterou musí ustoupit Západ, aby Rusko souhlasilo, že spravedlnost byla obnovena a že jeho životní zájmy nejsou bezprostředně ohroženy.

Je to odpověď nejenom USA, ale také všem těm, kdo se udiveně ptal, jak je možné, že oni, tak chytří (a celý svět s nimi) vidí, že Rusko podvádějí a pouze naivní Kreml to nevidí. Vždy jsem říkal, že když odhalíš podvod a nemůžeš přinutit podvodníka vrátit se na původní pozice (a zároveň ho potrestat), tak je lepší se tvářit, že podvod nevidíš a shromažďovat síly pro obnovení spravedlnosti později. Jinak křik podvedených, ale bezmocných bude vypadat komicky a pouze doplňkově podlomí jejich prestiž.

Rusko vyčkávalo, shromáždilo síly a “spatřilo” podvod. Nyní požaduje vrátit vše, jak bylo a vyhrožuje podvodníkovi krutým trestem. Není náhoda, že Moskva stále zdůrazňuje, že na území Ukrajiny a dalších východoevropských zemí se nacházejí západní kontingenty. Je přece možné neobsazovat Kyjev a Vilnius, ale jednoduše zasadit úder, přičemž není nutno dokonce vlastníma rukama,

západním vojákům, nacházejícím se na tomto území (co když se někde objeví nějací “partyzáni”).

V takovém případě se Západ ocitne před dilematem: pištět, plakat, ale nést ztrátu, nebo vyhrožovat válkou jaderné velmoci, převyšující ho ve vojenské oblasti, v odpovědi na činy neidentifikovaných partyzánů na území třetích zemí.

A kdoví jaké ztráty lze ještě způsobit “přátelům a partnerům”, takže se zdá, že by bylo třeba odpovědět, ale odpovídat nemá kdo, a na Rusko útočit je hrozné – ne nadarmo přece v Moskvě už zjara prověřili reakci Západu na výhrůžku konfliktu v plném rozsahu, s potenciálním použitím všech druhů zbraní jsoucích k dispozici, přitom se však místem vojenských operací stává celá planeta.

Západ tehdy “mrknul”, ve výsledku proběhla celá druhá polovina roku 2021 ve znamení ruské převahy, a zároveň se i celý rok stal rokem ruského diplomatického útoku.

Je snadné pochopit, že Západ se jen tak s takovou situací nesmíří. V roce 2022 se vynasnaží oplatit diplomatickou porážku z roku 2021. První pokus bude učiněn již v lednu – předběžně USA nabízejí uskutečnit setkání na expertní úrovni pro posouzení ruských návrhů už 12. ledna a nejpozději v poslední dekádě téhož měsíce. Jeho hlavním úkolem bude vyklouznut zpod tlaku ruského ultimáta a vrátit se k tradičnímu schématu rozhovorů bez výsledku.

Bude zajímavé, jaký tah si pro tento případ připravilo Rusko?

Je třeba chápat, že postoj Kremlu také není tak jednoduchý. Smysl hry na zvýšení sázek nespočívá v tom, aby se rozpoutala atomová válka, ale v tom, aby se odvrátil dokonce i regionální konflikt přinucením USA i nadále bojovat v podmínkách byť špatného, ale míru, v němž Američané se zrychlením prohrávají a neexistuje pro ně dobrá varianta postupů.

Proto v příštím roce se Rusko vynasnaží pokračovat ve vítězném pochodu po čepeli břitvy, a USA se znovu pokusí ho srazit z cesty.

AUTOR: Rostislav Iščenko

ZDROJ: ukraina.ru

Přeložila PhDr. Vladimíra Grulichová

Publikoval: Nová Republika